

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/54/2023
Identifikačné číslo spisu:	8618201315
Dátum vydania rozhodnutia:	28.11.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Mario Dubaň
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:8618201315.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ O. G., narodenej XX. M. XXXX, H. X, 2/ Q. G., narodeného XX. Z. XXXX, H. X a 3/ mal. K.M. G., narodeného XX. M. XXXX, H. X, zastúpeného matkou Danou Babinskou, rod. Zajacovou, narodenou 18. apríla 1982, Kožuchovce 1, zastúpených spoločnosťou V4 JURISTIC group, s. r. o., Bratislava, Furdekova 16, proti žalovanej obchodnej spoločnosti 1/ KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group, Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, zastúpenej advokátom JUDr. Felixom Neupauerom, Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8/A, 2/ K. N. L., narodenému XX. M. XXXX, N.-G. XXA, XX-XXX Z., K. V., štátnemu občanovi K. V. a žalovanej obchodnej spoločnosti 3/ WIENER TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ SPÓŁKA AKCYJNA VIENNA INSURANCE GROUP, Akciová spoločnosť, Warszawa, Woloska 22A, Poľská republika, IČO (REGON) 01 059 4552, o náhradu nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 6C/34/2018, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 19. októbra 2022 sp. zn. 2Co/52/2021, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 19. októbra 2022 sp. zn. 2Co/52/2021 v napadnutých častiach zmeňujúceho výroku, ktorým bola žalovanej 1/ uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni 1/ náhradu nemajetkovej ujmy 50.000 eur, ktorým bola žalovanej 1/ uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 2/ náhradu nemajetkovej ujmy 25.000 eur a ktorým bola žalovanej 1/ uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 3/ náhradu nemajetkovej ujmy 25.000 eur s tým, že plnením žalovanej 1/ zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných žalovaných zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom z 28. septembra 2021 č. k. 6C/34/2018-387 výrokom I. uložil žalovaným 1/ až 3/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni 1/ náhradu nemajetkovej ujmy 50.000 eur; výrokom II. uložil žalovaným 1/ až 3/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 2/ náhradu nemajetkovej ujmy 25.000 eur a výrokom III. uložil žalovaným 1/ až 3/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 3/ náhradu nemajetkovej ujmy 25.000 eur; vo zvyšku žalobu zamietol (IV.) a žalobcom 1/ až 3/ priznal proti žalovaným 1/ až 3/ náhradu trov konania v plnom rozsahu (V.).

1.1. Súd prvej inštalácie tak rozhodol o žalobe žalobcov, ktorú odôvodnili tým, že trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/178/2015, právoplatným a vykonateľným 29. januára 2016, bol žalovaný 2/ K. N. L. uznaný za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 29. septembra 2015 asi o 05:15 hod. viedol po štátnej ceste I/15 v smere od Vranova nad Topľou na Stropkov nákladné motorové vozidlo továrenskej značky MAN 14 T 280, ev. č. V. S. XX medzinárodná poznávacia značka Poľská republika s prípojným vozidlom VACHAL TA 180, EVČ: V. K. XX, pričom počas jazdy medzi mestskou časťou Stropkov - Sitník a Stropkovom sa nevenoval dostatočne vedeniu vozidla a situácii v premávke, prešiel s vozidlom do protismeru, kde ľavou stranou vozidla zachytil ľavú stranu protiidúceho osobného motorového vozidla továrenskej značky Audi A4, 1,9 TDI, medzinárodnej poznávacej značky Poľská republika, ev. č. V. XX P., ktoré viedol S. H., následne v protismere čelne narazil do osobného motorového vozidla továrenskej značky Škoda Superb ev. č. N. XXX M., ktoré viedol S. L., pričom pri reťazovej zrážke pri odhodení osobného motorového vozidla továrenskej značky Audi A4 od zvodidiel do protismeru došlo k jeho nárazu do osobného motorového vozidla továrenskej značky Fiat Marea, ev. č. N. XXX M., ktoré viedol S. A.. Pri dopravnej nehode utrpel vodič motorového vozidla Škoda Superb, ev. č. N. XXX M. a jeho spolujazdec S. G. smrteľné zranenia. Nebohý S. G. bol manželom žalobkyne 1/ a otec žalobcov 2/ a 3/. V osudný deň predmetnej dopravnej nehody, z ktorej bol právoplatne uznaný za vinného žalovaný 2/ K. N. L., cestoval spoločne so svojím švagrom S. L., nar. XX.X.XXXX do práce, nakoľko obaja spoločne vykonávali stavbárske práce. Žalovaný 2/ viedol nákladné motorové vozidlo továrenskej značky MAN 14 T 280, ev. č. V. S. XX medzinárodná poznávacia značka Poľská republika s prípojným vozidlom VACHAL TA 180, evidenčné číslo V. K. XX, pričom predmetné vozidlo bolo vo vlastníctve spoločnosti Usługi transportowe, handel materiałami budowlanymi Jan Grzesiakowski, so sídlom woj. ul. Kamienica Dolna 3, 39-230 Brzostek, Podkarpackie, Poľská republika, IČO (REGON): 85 041 0270, s ktorou bol žalovaný 2/ v pracovnoprávnom pomere. Predmetné vozidlo, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda, bolo v tom čase povinne zmluvne poistené v poľskej poisťovni GOTHAEER TOWARZYSTWO UBEZPIECENÍ S.A., so sídlom ul. Wołoska 22A, 02-675 Warszawa, Poľská republika, IČO (REGON): 01 059 4552, registrácia: District Court for the Capital City of Warsaw 13th Commercial Division of the National Court Register KRS No. 0000 33882, ktorej korešpondenčným partnerom v zmysle Interných pravidiel Rady kancelárií na území Slovenskej republiky je žalovaný 1/ KOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441. Žalovaný 2/ ako vodič predmetného motorového vozidla porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c), § 9 ods. 1 zákona číslo 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, čím zapríčinil vznik dopravnej nehody, pri ktorej utrpel nebohý S. G. zranenia nezlučiteľné so životom. Žalobkyňa 1/ uzatvorila s nebohým S. G. manželstvo 04. marca 2003, pričom onedlho sa im narodil prvý syn - žalobca 2/ a o tri roky neskôr ďalší syn - žalobca 3/. Nebohý a žalobcovia tvorili nadmieru fungujúci a harmonický rodinný zväzok, nakoľko nebohý všetok voľný čas venoval svojej rodine. Spoločne cestovali na výlety v okolí miesta svojho trvalého bydliska, navštevovali rôzne kultúrne podujatia a historické pamiatky, v čase prázdnin chodili na spoločné rodinné dovolenky. Nebohý mal veľkú záľubu v autách a motokrose, pričom k tejto záľube viedol aj svojich synov, s ktorými navštevoval všetky podujatia tohto druhu v okolí. Mimo voľnočasových aktivít sa deťom venoval pri plnení si ich školských povinností, deti ho rešpektovali a mali v ňom svoj vzor. Nebohý S. G. netrpel žiadnou chorobou, ktorá by ho obmedzovala v bežnom živote a bránila mu starostlivosti o rodinu a najmä svoje maloleté deti. Manželia počas trvania ich vzťahu, a to už pred manželstvom, tvorili harmonický a idylický pár; tešili sa spoločne so svojich dvoch synov a snažili sa o ich čo najlepšiu výchovu. Žalobcovia vnímali predmetnú tragickú udalosť veľmi tragicky a emotívne, nakoľko prišli o otca a manžela, ktorý bol nenahraditeľnou súčasťou ich života. Žalobkyňa 1/ sa predmetnú situáciu snažila zvládať plnením si svojich pracovných a rodinných povinností, pričom svoj smútok dodnes nedáva najavo pred svojimi deťmi, ale prežíva ho vnútorne a v čase, keď je osamote. Viedla a vie, že sa musí postarať o svoje deti, aj keď je na všetky životné situácie sama. Do dnešného dňa, aj keď od nehody už uplynul podstatný čas, sa nevie s touto tragédiou úplne vyrovnáť a nemá ani ďalší iný vzťah. V plnej miere sa venuje svojim synom, domácnosti a práci. Smrť nebohého S. G. spôsobila žalobcom veľmi vážny zásah do ich súkromného života ako aj života celej rodiny. Jeho smrťou stratili sociálne, morálne a citové puto, ktoré bolo medzi nimi vytvorené. Stratili možnosť prejavovať mu lásku, porozumenie, priazeň a rovnako prijímať od neho všetky uvedené emočné prejavy. Protiprávnym

konaním žalovaného 2/, aj keď nedbanlivostným, došlo k nenávratnej deštrukcii väzieb súkromného života žalobcov. Tieto následky zásahu nie je možné odstrániť len morálnou satisfakciou, pretože žiadna nie je postačujúca, aby zmiernila ujmu žalobcov a vyplnila prázdne miesto po strate milovaného otca a manžela. Intenzita zásahov do práv žalobcov zvyšuje vek maloletých detí, ktoré prišli o otca, život v spoločnej domácnosti a samotná nečakaná smrť. Ujma vzniknutá žalobcom je neodstrániteľná a objektívne závažná z pohľadu ktorejkoľvek fyzickej osoby. Poskytnutie náhrady nemajetkovej ujmy môže u žalobcov prispieť k zmierneniu stavu, je prejavom slušnosti a spravodlivosti, aj keď nemôže odčiniť dopad tragickej udalosti.

1.2. Prvoinštančný súd spor o náhradu nemajetkovej ujmy pozostalým obetiam dopravnej nehody spôsobenej žalovaným 2/ právne posúdil podľa Čl. 10 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, Čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ustanovení § 11, § 13 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 15, § 16, § 415, § 420 ods. 1, § 438 ods. 1, § 797 ods. 1 až 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 15a ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 4, § 11 ods. 9 a § 24a ods. 1 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „zákon o PZP“).

1.3. Mal za to, že povinnosť poskytnúť poistné plnenie žalovanou 1/ je daná Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES zo 16. septembra 2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti (ďalej aj len „Smernica 2009/103/ES“), ako aj ustanovením § 11 ods. 9 a § 15a zákona o PZP. K pasívnej vecnej legitimácii žalovanej 1/ ďalej uviedol, že bola likvidačným zástupcom žalovanej 3/, ktorá 09. februára 2018 ukončila šetrenie škodovej udalosti a oznámila žalobkyni, že pozostalým nevzniká nárok na morálne odškodnenie. Žalovaná 1/ si pri odškodňovaní škodovej udalosti riadne plnila oprávnenia a povinnosti, ako jej to ukladajú zákonné ustanovenia zákona o PZP o likvidačnom zástupcovi, a to vybavovať škodové udalosti v mene poisťovateľa a na jeho účet. Poukázal na to, že pojem „korešpondenčný partner“ zákon o PZP ani Smernica 2009/103/ES nepoznajú, na základe čoho vyvodil, že žalovanej 1/ ako likvidačnému zástupcovi žalovanej 3/ je daná pasívna vecná legitimácia v konaní.

1.4. Súd prvej inštancie považoval za preukázané, že neoprávneným konaním žalovaného 2/ bolo zasiahnuté nielen do práva na život manžela a otca žalobcov, ale tiež do práva na súkromie a rodinný život žalobkyne a ich dvoch vtedy maloletých detí; skonštatoval, že okrem psychickej a citovej ujmy utrpela pozostalá rodina poškodeného jeho smrťou aj ujmu ekonomickú, nakoľko stratila podstatného živiteľa rodiny a dospel k záveru, že primeranou pre žalobkyňu 1/ - manželku poškodeného je nemajetková ujma 50.000 eur a vo vzťahu k žalobcom 2/ a 3/, vtedy maloletým deťom poškodeného, priznal každému z nich po 25.000 eur. O nároku na náhradu trov rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) tak, že úspešným žalobcom priznal proti žalovaným náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovanej 1/ a žalovanej 3/ rozsudkom z 19. októbra 2022 sp. zn. 2Co/52/2021 rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II. a III. zmenil tak, že žalovaní 1/ až 3/ sú povinní zaplatiť žalobkyni 1/ náhradu nemajetkovej ujmy 50.000 eur, zaplatiť žalobcovi 2/ náhradu nemajetkovej ujmy 25.000 eur, zaplatiť žalobcovi 3/ náhradu nemajetkovej ujmy 25.000 eur s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných žalovaných (I.) a žalobcom 1/ až 3/ priznal náhradu trov konania voči žalovaným 1/ až 3/ v rozsahu 100 %. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie skonštatoval, že priznaná výška nemajetkovej ujmy pre žalobcov zodpovedá kritériám primeranosti so zreteľom na intenzitu vzťahov medzi žalobcami a ich nebohým manželom a otcom a keďže na strane žalovaných ide o samostatné spoločenstvo dlžníkov, zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. až III. tak, že zaviazal žalovaných 1/ až 3/ ako samostatných spoločníkov na povinnosť plnenia s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných žalovaných (§ 388 CSP).

2.1. Vo vzťahu k povinnostiam, ktoré vyplývajú likvidačnému zástupcovi z ustanovení § 15a ods. 2, ods. 3 zákona o PZP v rámci odvolacej námietky atakujúcej nesprávnosť posúdenia otázky pasívnej

legitimácie žalovanej 1/ odvolací súd v podstatnom zdôraznil, že podľa Slovenskej kancelárie poisťovateľov (ďalej len „SKP“) je žalovaná 1/ korešpondenčným partnerom poisťovateľa - žalovanej 3/ (kde bolo vozidlo v čase poistnej udalosti poistené), a v zmysle Interných pravidiel Rady kancelárií na území Slovenskej republiky bola povinná nárok prejednať, a keď sú splnené podmienky (preukázaná zodpovednosť aj výška škody) žalovaná 1/ je povinná nárok vyplatiť. Povinnosť poskytnúť plnenie žalovanou 1/ je daná aj Smernicou 2009/103/ES ako aj ustanoveniami § 11 ods. 9, § 15a zákona o PZP. Bol názoru, že právny poriadok ukladá likvidačnému zástupcovi povinnosť uspokojovať nároky poškodeného, nakoľko likvidačný zástupca vybavuje škodové udalosti v mene poisťovateľa a na jeho účet s tým, že zákonodarcom deklarovaná pasívna vecná legitimácia žalovanej 1/ vyplýva aj z ustanovenia § 24a ods. 1 písm. b) zákona o PZP. Pripomenul, že bez ohľadu na vyjadrenia SKP žalovaná 1/ sa od uplatnenia nárokov žalobcov na náhradu škody správala ako likvidačný zástupca poisťovne, čo jednoznačne vyplynulo z oznámenia o poistnom plnení, ktorým žalovaná 1/ oznámila žalobkyni 1/, že 15. novembra 2018 ukončila šetrenie poistnej udalosti so záverom, že poistné plnenie vo výške 1.450 eur poukázala podľa § 797 ods. 3 OZ na účet žalobkyne 1/. O trovách celého konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 CSP.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná 1/ (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovala z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP, t. j. že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky existencie pasívnej vecnej legitimácie žalovanej 1/, ktorá nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte vyriešená. Objasnila, že postavenie likvidačného zástupcu je vymedzené ustanovením § 15a ods. 2 zákona o PZP tak, že „Likvidačný zástupca vybavuje škodové udalosti v mene poisťovateľa a na jeho účet; likvidačný zástupca je oprávnený vykonávať túto činnosť pre jedného poisťovateľa alebo viacerých poisťovateľov; vykonávanie činnosti likvidačného zástupcu nie je zriadením pobočky poisťovateľa.“ Z toho vyplýva, že obsah citovaného základného vymedzenia likvidačného zástupcu významovo vychádza z ustanovenia § 22 a nasl. OZ o zastúpení, keďže „Zástupcom je ten, kto je oprávnený konať za iného v jeho mene. Zo zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému.“ Všeobecná definícia zástupcu, konajúceho v mene zastúpeného nezakladá možnosť vzniku práv a povinností zástupcovi, teda vo všeobecnosti platí, že nemožno zástupcu žalovať pre nesplnenie povinností zastúpeného.

3.1. Dovolateľka nesúhlasila s právnym názorom súdov nižších inštancií, že z ustanovenia § 15a zákona o PZP vyplýva oprávnenie poškodeného uplatniť si svoj nárok na náhradu škody na súde voči likvidačnému zástupcovi, čo má zakladať pasívnu vecnú legitimáciu likvidačného zástupcu v sporovom konaní. K tomuto záveru nemožno dospieť ani výkladom ustanovenia § 11 ods. 9 zákona o PZP a zopakovala, že likvidačný zástupca koná vždy v mene a na účet zastúpeného poisťovateľa. V nadväznosti na uvedené potom mala za to, že pokiaľ nedošlo k splneniu povinnosti, ktorú mal plniť v rámci likvidácie likvidačný zástupca, je to vždy nesplnením povinnosti zastúpeného poisťovateľa, nie nesplnenie povinnosti likvidačného zástupcu.

3.2. V tejto súvislosti dovolateľka poukázala na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie („SD EÚ“) z 15. decembra 2016, C-558/15, v ktorom vyslovil záver, že „článok 4 smernice 2000/26 Európskeho parlamentu a Rady zo 16. mája 2000 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o zmene a doplnení smerníc Rady č. 73/239/EHS a 88/357/EHS (Štvrtá smernica o poistení motorových vozidiel), zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES z 11. mája 2005, sa má vykladať v tom zmysle, že neukladá členským štátom povinnosť prijať takú právnu úpravu, aby likvidačný zástupca v zmysle tohto článku mohol byť sám žalovaný namiesto poisťovne, ktorú zastupuje, na vnútroštátnom súde, na ktorý sa poškodená osoba patriaca do pôsobnosti článku 1 smernice 2000/26, zmenenej a doplnenej smernicou 2005/14, obrátila so žalobou o náhradu škody.“ Na základe uvedeného navrhla, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zmenil a žalobu voči žalovanej 1/ zamietol.

4. Žalobcovia 1/ až 3/ vo vyjadrení k dovolaniu súhlasili s dôvodmi, pre ktoré nižšie sudy priznali pasívnu vecnú legitimáciu žalovanej 1/ v konaní. Zdôraznili, že likvidačný zástupca zodpovedá za vyriešenie poistnej udalosti ako aj za uspokojovanie nárokov plynúcich z dopravných nehôd, ktorých

vinníkom sú vodiči vozidiel, ktoré majú uzavreté poistenie v inom členskom štáte, akým je členský štát, v ktorom má poškodený trvalý pobyt.

4.1. Svoju argumentáciu založili na tvrdení, že likvidačný zástupca sa v rámci vybavovania poistnej udalosti správa ako poisťovňa vinníka, pričom je oprávnená v plnej miere uspokojovať nároky poškodeného a v žiadnom z ustanovení zákona o PZP nie je ohraničené obdobie, dokedy jej táto povinnosť patrí, a preto nie je podľa žalobcov opodstatnené, aby si túto hranicu určoval likvidačný zástupca sám; v tomto prípade si likvidačný zástupca ohraničil túto dobu do momentu uplatnenia práva na súde t. j. do podania žaloby.

4.2. K rozhodnutiu SD EÚ z 15. decembra 2016 C-558/15, v zmysle ktorého “nie je uložená povinnosť prijať takú právnu úpravu, aby likvidačný zástupca mohol byť sám žalovaný na vnútroštátnom súde namiesto poisťovne, ktorú zastupuje” uviedli, že skutočnosť, aby likvidačný zástupca mohol byť žalovaný, týmto fakticky nie je vylúčená a závisí to na rozhodnutí jednotlivých členských štátov.

4.3. Akcentovali ďalej, že Smernica 2009/103/ES v čl. 21 bode 5 "Likvidačný zástupca" hovorí o uspokojovaní nárokov poškodených v plnej miere, pričom v bode 42. rozsudku SD EÚ C-22/12 z 24. októbra 2013 sa jasne uvádza, že „členské štáty musia pri výkone svojich právomocí v tejto oblasti dodržiavať právo Únie a že ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré upravujú náhradu škody pri nehodách spôsobených prevádzkou motorových vozidiel, nemôžu odňať prvej, druhej a tretej smernici potrebný účinok.“

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“ resp. „najvyšší súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že dovolanie je nielen prípustné, ale aj dôvodné.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

7. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

8. Pre procesnú situáciu, v ktorej § 421 ods. 1 písm. b) CSP pripúšťa dovolanie, má mimoriadny význam obsah pojmu „právna otázka“ a to, ako dovolateľ túto otázku zadefinuje a špecifikuje v dovolaní. Otázkou relevantnou z hľadiska citovaného zákonného ustanovenia môže byť pritom len otázka právna (teda nie skutková otázka). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Otázky síce riešené súdmi v priebehu konania, avšak netvoriace základ ich rozhodnutí, nemajú relevanciu v zmysle tohto ustanovenia. Predmetná otázka musí byť zároveň procesnou stranou nastolená v dovolaní. Právne otázky, dovolateľom v dovolaní nenastolené a nepomenované, nemajú relevanciu z hľadiska prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia.

9. V danom prípade dovolateľka vyvodila prípustnosť podaného dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP s tým, že dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza z nesprávneho posúdenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená; konkrétne namietala neadekvátny výklad pre priznanie pasívnej vecnej legitímácie žalovanej 1/ v konaní. Dovolateľka nesúhlasila s oprávnením poškodeného uplatňovať v sporovom konaní nárok na náhradu škody voči likvidačnému zástupcovi, ktorý koná vždy v mene a na účet zastúpeného poisťovateľa. Pokiaľ nedošlo k splneniu povinnosti, ktorú mal plniť v rámci likvidácie likvidačný zástupca poisťovateľa, je to vždy nesplnením povinnosti zastúpeného poisťovateľa, nie nesplnenie povinnosti likvidačného zástupcu.

10. Pretože dovolateľka uplatnený dovolací dôvod vymedzila v zákonných mantineloch ustanovenia § 432 ods. 2 CSP, bol splnený predpoklad prípustnosti dovolania vyplývajúci z § 421 ods. 1 písm. b) CSP a dovolací súd mohol podrobiť rozsudok odvolacieho súdu meritórnemu dovolaciemu prieskumu a pristúpiť k posúdeniu dôvodnosti dovolania z hľadiska uplatneného dovolacieho dôvodu, t. j. z hľadiska právneho posúdenia veci odvolacím súdom vo vymedzenej právnej otázke.

11. Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/192/2004 citovaný v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 473/2017).

12. Podľa § 11 ods. 6, ods. 7, ods. 8 zákona o PZP poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody vrátane inej ujmy preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody vrátane inej ujmy, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené (ods. 6). Poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody vrátane inej ujmy poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia (ods. 7). Ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (ods. 8).

13. Podľa § 11 ods. 9 zákona o PZP odseky 6 až 8 sa použijú rovnako aj vtedy, ak nárok na náhradu škody vrátane inej ujmy uplatnil poškodený proti likvidačnému zástupcovi (§ 15a).

13.1. Znamená to, že likvidačný zástupca zahraničnej poisťovne má rovnaké právne postavenie ako

poisťovateľ a poisťnú udalosť musí prakticky vybaviť v rovnakých lehotách, ktoré sa vzťahujú na poisťovateľa.

14. Podľa § 15a ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 zákona o PZP poisťovateľ je povinný v každom členskom štáte, okrem členského štátu, v ktorom mu bolo udelené povolenie na vykonávanie poisťovacej činnosti, určiť svojho likvidačného zástupcu. Likvidačným zástupcom môže byť fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá musí mať trvalý pobyt alebo sídlo v členskom štáte, v ktorom vykonáva činnosť (ods. 1). Likvidačný zástupca vybavuje škodové udalosti v mene poisťovateľa a na jeho účet; likvidačný zástupca je oprávnený vykonávať túto činnosť pre jedného poisťovateľa alebo viacerých poisťovateľov; vykonávanie činnosti likvidačného zástupcu nie je zriadením pobočky poisťovateľa (ods. 2). Likvidačný zástupca zhromažďuje informácie potrebné na prešetrovanie nárokov poškodeného na náhradu škody vrátane inej ujmy a vykonáva činnosti potrebné na ich uspokojenie, ak škoda vrátane inej ujmy bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, a) na ktoré bolo uzavreté poistenie zodpovednosti v inom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom má poškodený trvalý pobyt alebo sídlo, b) ktoré sa spravidla nachádza v inom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom má poškodený trvalý pobyt alebo sídlo, c) na území iného členského štátu, ako je členský štát, v ktorom má poškodený trvalý pobyt alebo sídlo, d) ktoré sa spravidla nachádza v inom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom má poškodený trvalý pobyt alebo sídlo, pričom bola škoda vrátane inej ujmy spôsobená na území iného ako členského štátu, v ktorom pôsobí príslušná kancelária poisťovateľov, ktorá je zapojená do systému zelenej karty (ods. 3). Likvidačný zástupca je oprávnený vo vzťahu k poškodenému pri uspokojovaní jeho nárokov zastupovať poisťovateľa v plnom rozsahu a musí zabezpečiť prešetrovanie nárokov poškodeného v úradnom jazyku členského štátu, v ktorom má poškodený trvalý pobyt alebo sídlo; tým nie je dotknuté právo poškodeného uplatniť svoje nároky na náhradu škody vrátane inej ujmy priamo proti poisťovateľovi alebo proti osobe, ktorá túto škodu vrátane inej ujmy spôsobila (ods. 4).

14.1. Zákon v ustanovení § 15a zakotvuje inštitút likvidačného zástupcu (niekedy označovaný aj ako škodový komisár), ktorý bol prevzatý zo štvrtej smernice o poistení motorových vozidiel (smernice č. 2000/26/ES). Likvidačného zástupcu menuje každý poisťovateľ, ktorý vykonáva poistenie zodpovednosti a pôsobí na území niektorého z členských štátov Európskej únie. Táto povinnosť sa netýka len slovenských, ale aj zahraničných poisťovateľov, ktorí pôsobia na území Európskej únie a v rámci voľného poskytovania služieb podnikajú v oblasti poistenia zodpovednosti aj na území SR bez toho, aby k tomu potrebovali súhlas orgánu dohľadu nad poisťovníctvom (NBS). Likvidačným zástupcom poisťovne so sídlom v jednom z členských štátov Európskej únie môže byť poisťovateľ, sprostredkovateľ poistenia alebo akákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba. Likvidačný zástupca nepotrebuje pre svoju činnosť súhlas na území členského štátu Európskej únie, na ktorom pôsobí. Predpokladá sa však, že ak má vystupovať ako zmluvný zástupca poisťovateľa, bude mať odborné predpoklady na svoju činnosť likvidačného zástupcu.

14.2. Keďže v štáte, kde má obeť nehody bydlisko, pôsobí aj likvidačný zástupca zahraničného poisťovateľa, môže sa poškodený so svojím nárokom obrátiť aj priamo naňho. Zriadením inštitútu likvidačného zástupcu sa riešia problémy, ktoré súvisia napr. s iným právnym systémom, jazykom, inými postupmi pri likvidácii škody a bezdôvodným oddiaľovaním vyplácania náhrady škody. V ustanoveniach odsekov 2 až 4 sú uvedené úlohy likvidačného zástupcu.

14.3. Likvidačný zástupca vystupuje vo vzťahu k osobám, ktoré si uplatňujú nárok na plnenie z povinného zmluvného poistenia voči zahraničnému poisťovateľovi, ako zmluvný zástupca tohto poisťovateľa. Škody vybavuje v mene a na účet zastupovaného poisťovateľa. Má teda postavenie mandátára zahraničného poisťovateľa a vybavuje všetky úkony potrebné na likvidáciu škody v mene zahraničného poisťovateľa, pričom s poškodeným komunikuje v jazyku poškodeného. Voči poškodeným osobám likvidačný zástupca vystupuje spôsobom ako likvidátor poisťovacej udalosti. (Fekete, I. Komentár zákona č. 381/2001 Z. z. Zákon o povinnom zmluvnom poistení pri prevádzke motorového vozidla, dostupný na www.epi.sk)

15. Otázka formulovaná dovolateľkou vychádza z tézy, že žalovaná 1/ nie je v prebiehajúcom súdnom

spore pasívne legitimovaná, pretože je iba zástupcom a nie subjektom, ktorý má povinnosť poistné plnenie poskytnúť.

16. Tzv. Štvrtá smernica o poistení motorových vozidiel (Smernica 2000/26 Európskeho parlamentu a Rady zo 16. mája 2000 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o zmene a doplnení smerníc Rady č. 73/239/EHS a 88/357/EHS) zaviedla osobitný mechanizmus pre mimosúdne odškodnenie obete cezhraničnej dopravnej nehody. Sleduje sa ňou zlepšenie ochrany poškodených osôb, ktoré sa bez svojho zavinenia stali obeťami dopravnej nehody v zahraničí bez toho, aby došlo k zmene právneho poriadku, ktorý sa na daný škodový prípad má aplikovať, a bez toho, aby sa to dotklo súdnej právomoci, ak sa škoda bude uplatňovať prostredníctvom súdu (pozri body č. 13. a 16. odôvodnenia smernice 2000/26/ES). Škoda sa môže vybaviť nielen u poisťovateľa škodcu v štáte, na území ktorého k dopravnej nehode došlo, ale aj prostredníctvom likvidačného zástupcu poisťovateľa škodcu v štáte, v ktorom má poškodený bydlisko (sídlo). Zmyslom tohto opatrenia je uľahčiť vybavenie škody v jazyku poškodeného, v ktorom môže komunikovať prostredníctvom likvidačného zástupcu so zahraničným poisťovateľom škodcu, dodržanie lehôt, ktoré sú stanovené na vybavenie konkrétnej škody (pozri čl. 6 ods. 1 a § 24a ods. 1 zákona o PZP) a umožniť uplatnenie nároku u odškodňovacieho orgánu, ak likvidačný zástupca alebo zodpovednostný poisťovateľ sú nečinní (pozri čl. 6 ods. 1 smernice 2000/26/ES a § 24b ods. 1 zákona o PZP).

17. Súdna prax sa ustálila na závere, že poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku priamo proti poisťovateľovi (§ 15 ods. 1 zákona o PZP). Poisťovateľ vykonávajúci povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pri uplatnení nároku poškodeného na náhradu škody rovnaké právne postavenie ako osoba, ktorá škodu priamo spôsobila (porov. uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/256/2012). Poškodený môže priamo od neho požadovať na súde alebo mimo neho náhradu škody. Právo poškodeného na uspokojenie jeho nároku na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi (action directe), s ktorým škodca uzavrel poistnú zmluvu, je z tohto dôvodu najvyššou formou ochrany poškodeného. Poškodený nemusí požadovať náhradu škody najskôr od škodcu, môže ho „obísť“ a domáhať sa (aj žalobou podanou v civilnom spore) náhrady škody priamo proti poisťovateľovi.

18. Je nepochybné, že žalovaná 1/ nie je poisťovateľom osoby, ktorá spôsobila dopravnú nehodu. Pokiaľ žalovaná 1/ jednala so žalobkyňou, či už ako korešpondenčný partner poisťovateľa - žalovanej 3/, kde bolo vozidlo žalovaného 2/ v čase poistnej udalosti poistené, alebo konala ako jej likvidačný zástupca, ktorý po ukončení šetrenia škodovej udalosti oznámil pozostalým, že im nevzniká nárok na morálne odškodnenie, konala tak iba ako zástupca príslušnej poisťovne v jej mene a na jej účet, čo nemohlo založiť jej povinnosť poskytnúť poistné plnenie podľa vyššie citovaných ustanovení. Záver odvolacieho súdu o pasívnej vecnej legítimácii žalovanej 1/ je preto nesprávny.

19. Odkaz súdov nižších inštancií na Smernicu 2009/103/ES a jej transpozíciu do slovenského právneho poriadku v podobe § 15a a nasl. zákona o PZP je nepriliehavý; ako rozhodol SD EÚ v dovolateľom odkazovanej veci sp. zn. C-558/15 z 15. decembra 2016, tzv. Štvrtá smernica o poistení motorových vozidiel neukladá členským štátom, aby stanovili, že zástupca, ktorý je poverený likvidáciou škôd, môže byť žalovaný sám namiesto poisťovne, ktorú zastupuje na vnútroštátnom súde na ktorom poškodený podal žalobu o náhradu škody. V tomto duchu bola Štvrtá smernica o poistení motorových vozidiel - pri zhodnom znení jej článku 4 s článkom 21 Smernice 2009/103/ES - aj transponovaná do slovenského právneho poriadku, a preto citované ustanovenia zákona o PZP upravujú iba zastúpenie príslušného poisťovateľa, do ktorého práv a povinností zástupca nevstupuje. Keďže do zákona o PZP (vrátane jeho ustanovení § 11 ods. 9 a § 15a) bolo prevzaté znenie Štvrtej smernice o poistení motorových vozidiel, je pre zistenie skutočného účelu ustanovenia § 15a zákona o PZP a obsahu inštitútu likvidačného zástupcu zahraničného poisťovateľa relevantný výklad poskytnutý SD EÚ v jeho rozsudku z 15. decembra 2016, C-558/15.

19.1. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na tzv. doktrínu CILFIT - v jadre ide o konkrétne znenie

výnimiek z povinnosti iniciovať prejudiciálne konanie, a to pokiaľ odpoveď na otázku (i) nemá relevanciu vo vzťahu k predmetu sporu; pokiaľ odpoveď na otázku (ii) možno vyvodiť z existujúcej rozhodovacej praxe SD EÚ (tzv. *acte éclairé*); alebo pokiaľ (iii) o správnej aplikácii práva EÚ neexistujú žiadne pochybnosti (tzv. *acte clair*) [k tomu pozri bližšie rozsudok SD EÚ zo 06. októbra 1982, *CILFIT v. Ministry of Health*, C-283/81]. Ako už bolo uvedené v predchádzajúcom odseku, otázka výkladu článku 21 Smernice 2009/103/ES predstavuje *acte éclairé*, keďže dané ustanovenie bolo vyložené cez výklad článku 4 Štvrtej smernice o poistení motorových vozidiel rozsudkom SD EÚ z 15. decembra 2016, C-558/15. Záverom preto možno zhrnúť, že ak existuje rozsudok Súdneho dvora týkajúci sa v zásade identickej otázky (*acte éclairé*), nie je v zmysle článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie ani dôvod uvažovať o položení prejudiciálnej otázky k SD EÚ.

20. Dovolací súd neakceptoval opodstatnenosť dôvodov, ktoré žalobcovia (vo vyjadrení k dovolaniu) uvádzali smerom k aplikovateľnosti rozsudku Súdneho dvora vo veci C-22/12, že „členské štáty musia pri výkone svojich právomocí v tejto oblasti dodržiavať právo Únie a že ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré upravujú náhradu škody pri nehodách spôsobených prevádzkou motorových vozidiel, nemôžu odňať prvej, druhej a tretej smernici potrebný účinok.“ SD EÚ v rozsudku z 24. októbra 2013 vo veci C-22/12 (Haasová) totiž ani okrajovo neriešil dovolateľkou nastolenú právnu otázku pasívnej vecnej legitímácie likvidačného zástupcu poisťovateľa, ale stanovil, že „povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo.“ Podľa predmetného rozsudku by mala byť poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel krytá aj náhrada nemajetkovej ujmy z dopravnej nehody pre nepriamych poškodených, čo je v súčasnosti (bežná) ustálená prax všeobecných súdov, dôkazom toho je aj priznanie tejto náhrady v posudzovanej veci.

21. Dovolací súd záverom na margo potvrdenia správnosti ním zastávaného názoru o ohraničení obdobia, dokedy je likvidačný zástupca poisťovateľa povinný v plnej miere uspokojovať nároky poškodeného, poukazuje na časopisecky publikovaný názor, ktorý vo vzťahu k riešenej problematike podčiarkol, že „Smernica 2000/26/ES koncipuje právne postavenie likvidačného zástupcu ako zástupcu poisťovateľa oprávneného na mimosúdne vybavenie škody. Najmä nemôže byť žalovaný zo strany poškodeného. Výplýva to z čl. 4 ods. 8 smernice 2000/26/ES, ktorý výslovne uvádza, že likvidačný zástupca sa nepovažuje za prevádzkareň v zmysle nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach. Najmä z tohto dôvodu boli zatiaľ doterajšie snahy o priame žaloby likvidačných zástupcov v členskom štáte, v ktorom má poškodený bydlisko (sídlo), súdmi zamietané ako bezdôvodné.“ Pozri BARAN, P.: Die Umsetzung der 4. Kraftfahrzeughaftpflicht-Richtlinie im österreichischen Recht, *Versicherungsrundschau* 11/2002, s. 212. Toto stanovisko potvrdil aj najvyšší súd v Rakúsku (OGH) rozsudkom z 15. novembra 2007, sp. zn. 2 Ob 216/07i. (In: Fekete, I.: Smernica 2000/26/ES a cezhraničná dopravná nehoda. *Bulletin advokácie*, r. XIV, 2008, č. 11, s. 22-32).

22. Rekapitulujúc všetky doposiaľ uvedené argumentačné východiská, dovolací súd v odpovedi na dovolateľom položenú otázku zásadného právneho významu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená uzatvára, že

(i) poškodený nie je oprávnený uplatňovať v sporovom konaní nárok na náhradu škody voči likvidačnému zástupcovi, ktorý koná v mene a na účet zastúpeného poisťovateľa. Pokiaľ nedošlo k splneniu povinnosti, ktorú mal plniť v rámci likvidácie likvidačný zástupca poisťovateľa, je to vždy nesplnením povinnosti zastúpeného poisťovateľa, nie nesplnenie povinnosti likvidačného zástupcu;

(ii) KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Bratislava, nie je v prebiehajúcom súdnom spore pasívne legitimovaná, pretože je iba zástupcom a nie subjektom, ktorý má povinnosť poistné plnenie poskytnúť;

(iii) Štvrtá smernica o poistení motorových vozidiel neukladá členským štátom, aby stanovili, že zástupca, ktorý je poverený likvidáciou škôd, môže byť žalovaný sám namiesto poisťovne, ktorú zastupuje na vnútroštátnom súde na ktorom poškodený podal žalobu o náhradu škody. V tomto duchu

bola Štvrtá smernica o poistení motorových vozidiel - pri zhodnom znení jej článku 4 s článkom 21 Smernice 2009/103/ES - aj transponovaná do slovenského právneho poriadku, a preto citované ustanovenia zákona o PZP upravujú iba zastúpenie príslušného poisťovateľa, do ktorého práv a povinností zástupca nevstupuje;

(iv) Smernica 2000/26/ES koncipuje právne postavenie likvidačného zástupcu ako zástupcu poisťovateľa oprávneného na mimosúdne vybavenie škody; najmä nemôže byť žalovaný zo strany poškodeného.

23. Ak odvolací súd založil svoje rozhodnutie v tejto otázke na inom právnom názore, treba mať za to, že jeho rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd na uvedenom základe dospel k záveru, že dovolanie je prípustné a zároveň dôvodné, a teda je potrebné rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutých častiach v pomere k žalovanej 1/ zrušiť (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

24. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.